

SLOVO SA TELOM STALO A PREBÝVALO MEDZI NAMI *Amantius Akimjak*

Evanjelista, sv. apoštol Ján, jasne pomenováva Ježiša Krista ako Slovo, Život a Svetlo.

Slovo – ľudia na tejto zemi vyslovili azda viac slov ako je piesku na morskom brehu. Väčšina z nich však upadla do zabudnutia a zanikla. Niektoré však vyčnievajú z mora priemernosti a po tisícročia svedčia o túžbe človeka po Bohu. Človek potrebuje Boha, hľadá ho na životných cestách, túži sa s ním stretnúť a volá k nemu slovami Žalmistu: Za tebou prahne moja duša, za tebou túži moje telo; ako vyschnutá, pustá zem bez vody, tak Ťa túžim uzrieť vo svätyni a vidieť tvoju moc a slávu. Boh na naše túžobné volanie odpovedá svojím slovom. Pekne o tom píše List Hebrejom: Mnoho ráz a rozličným spôsobom hovoril kedysi Boh otcom skrze prorokov. V týchto posledných dňoch prehovoril k nám v Synovi, ktorého ustanovil za dediča všetkého a skrze ktorého stvoril aj svet. A toto Slovo – Boží Syn, sa stalo človekom a prebývalo medzi nami a my dnes hľadáme na jeho slávu.

Boh na naše volanie reaguje najväčším tajomstvom svojej lásky. Večné Slovo sa stalo telom, Boží Syn sa stáva človekom, aby nás zachránil a obdaroval svojím životom a svetlom. Jeho narodenie je radostnou zvesťou a dôkazom, že Boh nás miluje, odpúšťa nám, v Ježišovi nás objíma a prijíma za svoje deti.

Život – podobne ako so slovom je to aj s ľudským životom. Dnes stojíme denno-denne v posvätnom úžase na jednej strane nad rodiacim sa a rozvíjajúcim sa životom a na druhej strane zoči-voči smrti. Ako zanikajú ľudské slová, tak zanikajú aj ľudské životy. A predsa aj z tohto údolia smrti sa dvíhajú ako končiare odveké túžby človeka po nesmrteľnosti v nádeji na večný život.

Boh na našu túžbu odpovedá darom Krista

a chce, aby nezahynul nik, kto v neho verí, ale aby mal večný život. Dáva nám schopnosť stať sa Božími deťmi v novom narodení sa z vody a z Ducha. Ježiš hovorí: Kto verí vo mňa, bude žiť, aj keď umrie. A nik, kto žije a verí vo mňa, neumrie naveky.

Na Vianoce teda oslavujeme nielen narodeniny jedného človeka, ale veľké znovuzrodenie celého ľudstva pre nový a večný život. Ježiš je Život a tento Život je Svetlom ľudí.

Svetlo – na ľudský život, a aj na celý náš svet, vrhá svoj tmavý tieň tajomstvo smrti. Čím sme k nej bližšie, tým je tieň tmavší. Aj smrť, sama o sebe, javí sa ako absolútna tma. Kto by nepočul bolestné a desivé výkriky tých, ktorí stoja zoči-voči smrti? Počúvame ich z Jóbových úst, ale ich nájdeme aj v Žalmoch. Boh počul toto

Pokračovanie na str. 2

SLOVO SA TELOM STALO A PREBÝVALO MEDZI NAMI.

(dokončenie zo str. 1)

volanie ľudí, preto im zoslal svetlo nádeje, svetlo zjavujúce im jeho slovo. Keď prišla plnosť času, Boh poslal svojho Syna, narodeného zo ženy, narodeného pod zákonom, aby vykúpil tých, čo boli pod zákonom, a aby sme dostali adoptívne synovstvo. Boh dal ľuďom svoje svetlo, ktoré môžu vidieť vlastnými očami, ale ktoré pritom zostáva aj Božím svetlom.

Na počiatku stvorenia zaznelo slovo Boha: Buď svetlo! Na počiatku nášho vykúpenia tiež zaznelo slovo: Ja som svetlo sveta. Kto mňa nasleduje, nebude chodiť vo tmách, ale bude mať svetlo života. Preto Ježišovo narodenie oslavujeme ako tajomstvo svetla. Ožiarené sú nielen naše stromčeky, príbytky a kostoly, ale predovšetkým naše srdcia Božou láskou, ktorá sa dáva v Ježišovi Kristovi.

Tertulián hovorí, že po zapálení svetla každý dôstojne stojí a spieva hymnu Bohu. Sv. Bazil Veľký k tomu poznamenáva: Naši otcovia si mysleli, že by mali privítať dar večerného svetla niečím lepším než mlčaním, preto vzdávali

vďaky. Nevieme povedať, kto zložil tieto slová vďakvyzdávania pri zapálení lúč, ale ľudia ich spievajú: Ospevujeme Otca i Syna i Svätého Ducha... Tento zbožný zvyk vzdávania vďaky Bohu pri zapálení lúč po zotmení nebol iba záležitosťou liturgických obradov. Sv. Gregor Naziánsky dosvedčuje obyčaj vďakvyzdávania Bohu, keď si ľudia zapalovali lampy vo svojich domovoch.

Aj my na Vianoce zapálme svetlo vo svojom srdci a radujme sa, veď Boh poslal na svet vlastného Syna, ktorý je naším Slovom, Životom a Svetlom. A aby sme si to ešte dôkladnejšie uvedomili, zapálme si na Vianoce doma sviecu, či svetlá na stromčeku a spoločnou modlitbou sa podakujeme nebeskému Otcovi za dar Syna. Vtedy nám On sám, Boží Syn pomôže žiť ako bratia a sestry jedného Otca v nebi.

*Radostné a požehnané vianočné sviatky
i milostiplný Rok Pána 2019 všetkým veriacim
a obyvateľom Klčova prajú a vyprosujú*

Prof. Amantius Akimjak, OFS, farár, duchovný otec farnosti Klčov,

Mgr. Milan Kačaljak, kaplán v Klčove,

školské sestry sv. Františka z Assisi a mama

Nesúdme druhých, lebo nevieme, čo sa skrýva v ich srdciach.

Maliar, ktorý žil v malej dedinke, maľoval nádherné ikony a predával ich za dobrú cenu. Jedného dňa chudobný človek z dedinky prišiel za ním a povedal mu:

„Zarábaš veľa peňazí maľovaním ikôn, tak prečo nepomáhaš chudobným v dedine? Pozri na mäsiara, koľko mäsa zadarmo rozdá chudobným. Pozri na pekára, koľko chleba rozdá chudobným z dediny každý deň hoci sám ma veľkú rodinu.

Maliar nepovedal nič, len sa usmial.

Ten chudobný človek znechutene odišiel a po celej dedine rozprával, aký skúpy je ten maliar, lebo hoci je bohatý, nechce pomôcť chudobným.

Po nejakom čase maliar vážne ochorel, no nikto sa o neho nestaral. Nakoniec zomrel osamotený.

Dni plynuli a ľudia z dediny si všimli, že mä-

siar už nedáva mäso zdarma chudobným. Aj pekár prestal rozdávať chlieb zdarma. Keď sa ich chudobní ľudia spýtali prečo nepokračujú vo svojej dobročinnosti, odpovedali:

„Maliar, ktorý nám dával každý mesiac peniaze, aby sme dávali chudobným zdarma to, čo potrebujú, zomrel. Nemáme už za čo rozdávať.“

Morálne poučenie je zřejmé: **Nesúdme druhých, lebo nevieme, čo sa skrýva v ich srdciach. Iba Boh vie!**

Ježiš na mňa dlho čakal...

Milanov otec bol evanjelik, mama katolíčka. Deti dali pokrstiť v evanjelickom kostole. Otec bol štátny zamestnanec – vojak z povolania. Rodina žila bez Boha. Doma žiadna kresťanská výchova. Nechajme však hovoriť samého Milana.

Na Boha sme si spomenuli len na Vianoce, vtedy sme sa pri stole spoločne modlili. Keď som bol už dospelý, našiel som si dievča, ktoré pochádzalo z veriacej katolíckej rodiny. Svadbu sme mali v katolíckom kostole. Predtým sme chodili na náuku, bolo potrebné vybaviť povolenie na sobáš a všetko okolo toho. Pri sobáši som dal sľub, že deti budeme

vychovávať v kresťansko-katolíckom duchu. Pán nám požehnal dve deti. Deti rástli a ja som na tento sľub veľmi rýchlo zabudol. Manželka však nie. Spolu s deťmi chodila do kostola – ja len občas. Vďaka manželke, ktorá deti statočne viedla k Bohu, obe prijali sviatosti. Mal som z toho radosť. Občas som chodil na púte, ale keď som mal ísť do kostola, vždy som hľadal výhovorky. Manželku a deti to veľmi trápilo. Vždy mi jemným spôsobom povedala: „Milan, spamätaj sa!“ A ja stále nič. Roky ubiehali.

Manželka so synom šli na púť do Fatimy. A tam sa to začalo. Spoločný úmysel ich púte bol: „Za ocina, aby sa obrátil.“ Vo Fatime sa modlili a prosili Pannu Máriu za moje obrátenie. Keď sa vrátili domov, bolo to v lete, všimol som si, že na kolenách majú hlboké rany a na nich chrasty. „Čo to je?“ – pýtam sa ich. Ich odpoveď ma prekvapila: „Ocino, za tvoje obrátenie.“

Hovorili, ako tam bolo krásne, čo všetko zažili, ako sa kolenačky spolu s mnohými pútnikmi posúvali k soche Panny Márie a pritom sa modlili všetky ružence... Z ich očí som vycítil veľkú radosť a spokojnosť. Bolo to v roku 1998.

Po tom všetkom, čo zažili vo Fatime, som začal nad sebou premýšľať. Moje srdce však bolo stále tvrdé, chladné. Nechcel som vpustiť Boha do svojho vnútra. Po roku putovala manželka so synom do Medžugoria. Opäť sa šli modliť a prosiť za mňa. Táto púť bola akoby pokračovaním púte do Fatimy. Obaja boli vytrvalí, pokorní a vložili do toho veľa obety... Manželka mi neskôr povedala, že v Medžugorí pocítila akúsi istotu, že sa ešte v tomto roku obrátim.

Ja som o sebe čoraz viac premýšľal. Cítil som, že už musím niečo so sebou robiť. Manželku aj syna som poprosil, aby ma učili prežehnať sa, modliť sa, prosiť, ďakovať. A tak som si pomaly otváral srdce pre Ježiša. V rodine sme mali milú slávnosť – primície. Synovec bol vysvätený za kňaza. Náš pán dekan mi vtedy počas rozhovoru povedal: „Milan, vidíš, Panna Mária ťa volá!“ Po tomto rozhovore som sa ešte častejšie rozprával s manželkou o svojom obrátení. Začal som chodiť na náuku a aj doma sme sa učili.

Potom prišiel rok 2002. Aké krásne Vianoce! Na Štedrý deň – 24. decembra sa narodil nový kresťan-katolíček. Áno, bol som to ja. Za toto všetko ďakujem svojej manželke a deťom. Ďakujem Pánu Bohu a Panne Márii, že vyslyšali ich prosby za mňa. Až teraz chápem, čo všetko pre mňa urobila moja manželka, aké veľké obety prinášala. Spôsobil som svojej rodine veľké duševné rany, ktoré sa ťažko hoja. Keď boli deti malé, manželka im dávala veľa lásky, vstepovala im vieru, trpezlivosť, pokoru. V noci, hoci vyčerpaná celodennou prácou, sa modlievala. Veľmi ju obdivujem. Má veľké a ušlachtilé srdce, ktoré bije pre každého blížneho. Dalo by sa o tom ešte veľa hovoriť.

Tak dlho mi trvalo, kým som našiel cestu k Bohu. Aký trpezlivý je Ježiš so svojou Matkou Máriou, ako láskavo čakajú na každého z nás! Aj na mňa čakali. Dnes už viem, že som to mal urobiť skôr. Veľmi, veľmi ľutujem stratené roky. Už sa to nedá vrátiť. Teraz by som to chcel všetko vynahradiť. Chcem byť dobrým otcom, manželom, kresťanom.

Ďakujem Panne Márii za všetko, čo pre mňa urobila a robí. Už nechcem žiť inak. Oplatí sa to!

Milan

Výsledky volieb do orgánov samosprávy obce Klčov zo dňa 10.11.2018

Počet voličov zapísaných v zozname voličov - 488

Počet voličov, ktorí sa zúčastnili na hlasovaní - 303

Účasť voličov bola **62,09 %**.

Za starostu obce Klčov bol zvolený:

Miroslav Fabian – Kresťanskodemokratické hnutie - **184** hlasov

Za poslancov obecného zastupiteľstva v Klčove boli zvolení:

Meno a priezvisko	Počet hlasov
1. Dušan Krestanko , MVDr., SMER – sociálna demokracia	202
2. Lubomír Pijak , SMER – sociálna demokracia	176
3. Maroš Pollák , nezávislý kandidát	154
4. Ján Gallovič , nezávislý kandidát	139
5. David Sedlár , nezávislý kandidát	136
6. Terézia Polláková , nezávislá kandidátka	133
7. Anna Dobrovičová , Kresťanskodemokratické hnutie	128

Náhradníci – kandidáti, ktorí neboli zvolení za poslancov obecného zastupiteľstva v Klčove:

1. Anna Dzurillová , Kresťanskodemokratické hnutie	118
2. Peter Pekarčík , PhDr., Kresťanskodemokratické hnutie	112
3. František Fabian , Kresťanskodemokratické hnutie	96
4. Ján Berko , Kresťanskodemokratické hnutie	89
5. Jaroslav Ďumbala , Kresťanskodemokratické hnutie	82

Sviatosť krstu prijali:

Linda Podobenová
Nikolas Forgáč
Michaela Berková
Andrea Koršňáková
Andrea Bendíková
Klára Kočišová
Edward Pollák
Amália Čisárová
Andrea Čisárová

**Sviatosť manželstva si
vyslúžili:**

Pavel Chlebovec
Marcela Kočišová

Andrej Koršňák
Monika Dzurillová

Tomáš Taratuta
Monika Kalinková

Sviatosť eucharistie prijali:

Šimon Berko
Martina Ďumbalová
Timea Dzurillová
Cyril Gallik
Jozef Gallik
Laura Kováčová
Petra Machajová
Laura Walterová

Do večnosti odišli:

Ján Píla
Anna Ondrušová
Mária Kvasňáková
Viera Ondrušová